

Lovforslaget gaar nu ud paa at fjerne § 1 af den bestaaende Dyrtidslov, den, som er meget kostbar for Staten, som indførtes under Forhandlingen her paa Rigsdagen, og som gaar ud paa at nedsætte Prisen paa en Række Levnedsmidler udover, hvad der vedtoges ved de gældende Korn- og Smørlove. Naar den bortfalder, vil altsaa Prisen paa Sukker, Korn, Flæsk og Smør for det Kvantum, som leveres til den nedsatte Pris, være at beregne efter de oprindelige Priser og ikke efter det Prisniveau, Dyrtidsloven har anlagt. § 1 svarer til den oprindelige § 2 i Dyrtidsloven, nemlig Paragraffen om Brændselsforanstaltningerne, og gaar ud paa at stille til Kommunernes Raadighed allerede nu for hele Resten af Finansaaret et Beløb, hvorved disse kan imødegaa Brændselsvanskelighederne. Brændsel er jo den Livsfornödenhed, som har været Genstand for den højeste Prisstigning — ikke det indenlandske Brændsel, som vel kun er steget 100 pCt., men det udenlandske Brændsel, som er steget 500 pCt. Her vil der sikkert ogsaa overfor Befolkingsklasser, hvis Indtægter ikke er helt smaa, være ikke ubetydelige Vanskeligheder. Der foreslaas nu her til det Beløb af 2 Kr., som allerede for første Kvartal er givet til Brændselshjælp, at føje et Beløb fra Statskassen, stort 3 Kr. 34 Øre. Tilskudet gøres imidlertid betinget af, at Kommunerne yder Bidrag, en Betingelse, som ikke tidligere har været krævet, men som nu er indsat, fordi man mener, at Foranstaltningen kun bør gennemføres i saadanne Kommuner, som ved selv at yde Bidrag erkender, at Forholdene nødvendiggør særlige Brændselsforanstaltninger. Kommunernes Bidrag er sat til Halvdelen af Statens Tilskud, altsaa 1 Kr. 67 Øre. Tilsammen vil der i de resterende Kvartaler af Finansaaret saaledes være til Raadighed 5 Kr., og med de 2 Kr., der blev ydet forrige Kvartal, bliver det altsaa 7 Kr., som i alt vil kunne anvendes til disse Foranstaltninger. Statens Andel bliver 5 Kr. 34 Øre. Beløbet er saaledes meget nedsat i Forhold til i Fjor. Det fastsættes, at disse Beløb skal kunne anvendes til at nedsætte Brændselsprisen kun for de ubemidlede eller vanskeligst stillede Klasser. Dog er det ikke saaledes at forstaa, at Kommunalbestyrelsen, hvis dens administrative Ordning gør det naturligt eller maaske endogsaa nødvendigt ikke at drage noget Skel indenfor Befolkningen med Hensyn til Brændselshjælpen,

udelukkes fra at yde Hjælp til alle Husstande, men den vil ikke kunne faa Statstilskud til en saadan Foranstaltning. Her i København er det fra Kommunens Side erklæret, at det vilde være et fuldkommen umuligt Forhold, hvis Kommunen blev afskaaret fra at yde sit Brændselsnedsættelsestilskud til alle Husstande, men hvis denne Ordning, som er foreslaaet og vedtaget af Rigsdagen oprindelig efter Forslag fra konservativ Side, gennemføres, vil altsaa Københavns Kommune kunne yde Tilskud til alle og vil kunne opkræve Dyrtidsskat til det Beløb, den anvender hertil, men den vil ikke kunne faa noget Statstilskud hertil. Endvidere er den Hjælp, som kan ydes til Nedsættelse af Brændselsprisen, begrænset derigennem, at Prisen paa Brændsel kun maa bringes ned til et bestemt Beløb, som for det indenlandske Brændsel er omkring de gældende Priser, idet dette Prisniveau svarer til det almindelige Dyrtidsprisniveau; for det udenlandske Brændsel er derimod en betydelig Nedsættelse mulig, saaledes at der derved fremkommer en Pris, som nogenlunde svarer til den Pris, som betales for det danske Brændsel under Hensyn til Brændselsværdien.

§ 2 gaar ud paa at forlænge Lovens almindelige Bestemmelser kun for 4 Maaneder, saaledes at Rigsdagen til Efteraaret paa ny vil kunne vende tilbage til Spørgsmaalet og fastsætte, hvilken Dyrtidshjælp der vil være fornøden i Vinterens Løb. Det fastsættes dog, at der vil kunne anvendes et Beløb af 3 Kr. pr. Indbygger til Lovens almindelige Foranstaltninger, 2 Kr. af disse vil falde paa Staten, 1 Kr. paa Kommunen. Endvidere bliver den Hjemmel, som i Lovens § 4 gives til at anvende Beløb udover, hvad der efter den oprindelige Lovs § 3 ydes, men kun med $\frac{1}{3}$ Refusion, opretholdt, men i høj Grad begrænset, nemlig begrænset ved, at Kommunalbestyrelserne ikke maa kunne anvende over 2 Kr. pr. Indbygger med dette særlige indenrigsministerielle Samtykke efter § 4. Af disse 2 Kr. vil Staten komme til at yde $\frac{1}{3}$, altsaa ca. 66 Øre.

I øvrigt gaar Lovforslaget ud paa at opretholde de gældende Regler. Der stilles paa ny $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed for særlig vanskeligst stillede Kommuner, og endvidere fastholdes den Ordning for Hjælpekassernes Vedkommende, som hidtil har været gældende under Krigsperioden. — Jeg skal tillade mig overfor det høje Ting at anbefale dette Lovforslag, som er Ud-